

תת"ע 11694/06/23 - מדינת ישראל נגד לורין נעראני

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11694-06-23 מדינת ישראל ני' נעראני
תיק חיזוני: 14124830333

בפני כבוד השופט אור לרנו
מדינת ישראל
נגד
לורין נעראני
נאשימים

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר הנאשمة.

הנאשمة טוענת כי שלחה מראש בקשה דחיה ואף טוענת לכשלים ברישום הדוח.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתנו כי דין הבקשה להידחות.

על אף שבתיק לא קיימת בקשה דחיה, יצא מນוקודת הנחה כי ההודעה על הייצוג ובקשה הדחיה נשלחו מעוזן עדין, אין בכך כדי לסייע לנאשמת. הגשת בקשה דחיה, מבלי שניתנה בה החלטה, אין בה כשלעצמה כדי להצדיק היעדרות מהדין (רע"פ 12/4055 יניב חיים [29.5.12], רע"פ 2193/14 איהאב עיאט [13.4.14]). הדברים נכונים בין אם מדובר בבקשת שהגשים הנאשם בעצמו ובין אם מדובר בבקשת שהוגשה באמצעות בא-כוח עליו סמן הנאשם שיטפל בתיק. יפים לעניין, בשינויים המחייבים, הדברים שנקבעו בעניין שגגה או שכחה - "דין דומה יכול לגבי טעות מושדרת של עורך-הדין המציג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל [2.10.13]).

ואף ר' לאחרונה עפ"ת 21-10-33465 מוחמד עבדאללה (23.6.22):

"אין חולקין כי ב"כ המערער הגיש בקשות לבית משפט קמא לדחית הדין, ואולם נוכח עיתוי הגשת הבקשות בערבו של יום הדיון או ביום הדיון עצמו, אלה לא הגיעו לידי המוטב על אף שהדין נערך בשעה מאוחרת יחסית. עם זאת, בא כוחו דاز של המערער עו"ד סלאמה, לא יכול היה לפטור עצמו מההתציבות לדין בשל עצם הגשת הבקשות לדחיה או להניח כי אלה תתקבלנה בשל שיקולים מנהליים של המוטב, וכבר נפסק כי משהוגשה בקשה לדחית הדין על המבחן לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בה, וכי "אין... לקבל את הטענה כי סבר לתומו שהבקשה תתקבל". האחריות בעניין זה מוטלת עליו ולא ניתן להגיש בקשה

עמוד 1

בבוחינת "שגר ושבח". (רעפ 823/21 **עדנאן טאטור נ' מדינת ישראל**, 8.2.21). (וכן ראו בעניין זה: רעפ 13 222/13 **עודה מחמוד נ. מדינת ישראל**, 17.1.2013); רעפ 1798/15 **שiran עמי נ' מדינת ישראל**, 849/22 20.4.2015; רעפ 3313/17 **מוחמד עסלה נ' מדינת ישראל**, 27.4.2017); רעפ 22 גלאנו גוצ'יה נ' מדינת ישראל, (6.2.2022)).

נוכח האמור, לא קיימת סיבה המצדיקה היעדרותה של הנואשת מן הדין.

גם בטענה הכללית כי היא כופרת במעשה העבירה, אין כדי לסייע לנואשת והכשלים שפורטו עיקרים בהעדפת גרסתה אל מול גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הכוחות ומהימנות השוטר הייתה עומדת ל מבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחר. לשם ביטול הרשות הנואשת דרישה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשותה. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קויטון בעפ"ת 18-36978-04-31.5.18:

"**קיים קושי רב בקבלת טענות עובדיות אשר מטרתן להטעמתם עם דבריהם ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתריה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו.**
צדק אפוא בית משפט קמא עת קבוע שטענות המערער בתצהיריו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הכוחות. אלא שהמערער בחור שלא הגיע בקשה להישפט במועד ובחור לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמשה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשת שהגיש לבית משפט קמא".

מכל מקום, "**לסיום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שנייתם בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענותם, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה**" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

לモתר לציין כי הנואשת לא צורפה עותק מהדו"ח המקורי על מנת שניתן יהיה לבחון את הטענות שהעלתה בוגע לכשלים הריאתיים וגם בכך יש לתמוך בדוחיות הבקשה.

בשול' הדברים אצין כי לא מצאתי לקיים דין במעמד הצדדים וזאת בהתאם להלכה הנהוגת. ר' רע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (25.3.18), שם סיכם כב' הש' מהם את ההלכה הנהוגת בעניין:

"**אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר, קיום דין כאמור הוא החיריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדין בנסיבות חריגות, שבahn ניתן להציבו על טעמים של ממש לbijtolo של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנסיבות הצדדים, לנמק ولو בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה**".

המבקשת לא נימקה ולא הצביעה על טעמים המצדיקים קיומו של דין במעמד הצדדים ואף לא הצביעה על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

כאמור לעיל, הבקשה נדחתת ופסק הדין עומד על כנו.

זכות ערעור חוק.

להודיעו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ד, 11 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.